

Αντικείμενα από χαλκό και ορείχαλκο κατασκευάζονται στην Κρήτη, τις Κυκλάδες και την ηπειρωτική Ελλάδα από την πρώιμη Εποχή του Χαλκού, αλλά σε μεγάλες ποσότητες εμφανίζονται από τον 16ο αι. π.Χ. και εξής, συγχρόνως με την ανάπτυξη του εμπορίου. στον 16ο αι. στην ηπειρωτική Ελλάδα η χαλκουργία, συνεχίζοντας την παλιά μεσοελλαδική παράδοση, αλλά ανανεωμένη με νεωτεριστικά στοιχεία από την Κρήτη και την Ανατολή, έφθασε σε υψηλό επίπεδο: τα ωραία χάλκινα αφιερώματα που έχουν βρεθεί στους λακκοειδείς τάφους των Μυκηνών, έχουν κατασκευασθεί σε εγχώρια εργαστήρια. Η παραγωγή των χαλκών αντικειμένων συνεχίστηκε ως το τέλος της Μυκηναϊκής εποχής, με εξαίρεση μία κάμψη που παρατηρήθηκε στην εποχή των αναταραχών στη Μεσόγειο γύρω στο 1200 π.Χ.

Έναν σημαντικό τομέα της χαλκουργίας αποτελούν τα αγγεία και τα σκεύη που προορίζονται για έκχυση, πόση, εναποθήκευση και μαγείρεμα. Στα σκεύη αυτά περιλαμβάνονται πρόχοι, οινοχόες κρατήρες, υδρίες, αμφορείς, κύπελλα (μόνωτα και τύπου Βαφειού), φιάλες, σκύφοι, λέβητες, τρίποδες και τριποδικοί λέβητες, λεκάνες διαφόρων μεγεθών και τύπων, αρύταινες, χύτρες, τηγάνια και ταψιά. Ορισμένα χάλκινα σκεύη που έφεραν εγχάρκτη ή ανάγλυφη διακόσμηση υπάγονται στην κατηγορία των πολυτελών αντικειμένων γοήτρου ή είχαν ιερή χρήση.

Τα χάλκινα σκεύη ήταν σπάνια στη ΜΕ περίοδο και η εξαιρετική ποιότητα που εμφανίζουν στα μυκηναϊκά χρόνια οφείλεται στη στενή επαφή της ηπειρωτικής Ελλάδας με την Κρήτη όπου η χαλκουργία όπου η χαλκουργία είχε αναπτυχθεί πολύ. Όπως και σε άλλες περιπτώσεις, οι Μυκηναίοι διδάχθηκαν από τους Κρήτες την τεχνική κατασκευής αγγείων.

Για την κατασκευή αγγείων και σκευών έχει χρησιμοποιηθεί κυρίως η σφυρηλάτηση αλλά και η χύτευση. Τα μεγάλα αγγεία κατασκευάζονταν από χωριστά ελάσματα που σφυρηλατούνταν και στη συνέχεια συνενώνονταν με μικρά αμφικέφαλα καρφιά. Η εργασία αυτή είναι πολύ προσεγμένη όπως δείχνει η τέλεια εφαρμογή που έχουν τα ελάσματα μεταξύ τους. Η λαβή, η βάση και η προχοή κατασκευάζονταν χωριστά και συγκολλούνταν στο σκεύος επίσης με αμφικέφαλα καρφιά.

Η τεχνοτροπία και τα σχήματα των χάλκινων σκευών παρουσιάζουν αργή εξέλιξη και δεν υπάρχουν μεγάλες διαφορές ανάμεσα στις περιόδους. Στον 16ο και 15ο αι. π.Χ. τα μυκηναϊκά χάλκινα σκεύη χαρακτηρίζονται για την πολυτελή τους κατασκευή. Αξιοσημείωτα είναι τα σκεύη μεγάλου μεγέθους, τα περισσότερα από τα οποία προέρχονται από τους λακκοειδείς και τους βασιλικούς τάφους. Στον 14ο και 13ο αι. τα χάλκινα σκεύη απευθύνονται σ' ένα ευρύτερο κοινό, παρουσιάζουν μεγαλύτερη ποικιλία σχημάτων αλλά η τεχνοτροπία είναι λιγότερο εκλεπτυσμένη. Πρόκειται κυρίως για χρηστικά σκεύη αρκετά τυποποιημένα που διατηρούν τη φροντίδα για την επιμελημένη κατασκευή και τη διακοσμητική λεπτομέρεια. Τα κύπελλα τύπου Βαφειού εξαφανίζονται, καθώς και τα ρηχά

Χάλκινα αγγεία

Συντάχθηκε απο τον/την Administrator
Πέμπτη, 30 Οκτώβριος 2008 10:52 -

κύπελλα και επικρατούν οι σκύφοι. Τα μεγάλα σκεύη είναι λιγότερα αλλά εξακολουθούν να υπάρχουν. Στο τέλος του 13ου αι. τα χάλκινα σκεύη αρχίζουν να σπανίζουν, και από τον 12ο έχουν διασωθεί λίγα παραδείγματα.